

- Svetu Evropske unije naloži povračilo bodoče premoženjske škode;
- Svetu Evropske unije vsekakor naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Sveta pri presoji dejstev, in na posledično napačno uporabo prava.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, pravice do izjave in pravice do učinkovitega sodnega varstva.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev lastninske pravice in načela sorazmernosti.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev domneve nedolžnosti za tožečo stranko.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na to, da je Svet kršil lastne smernice za izvajanje in ocenjevanje omejevalnih ukrepov v okviru skupne zunanje in varnostne politike.
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na to, da je Svet zlorabil svoja pooblastila.
7. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na povračilo škode, povzročene z nezakonitimi ukrepi, ki jih je sprejel Svet.

Tožba, vložena 4. novembra 2011 – JAS proti Komisiji

(Zadeva T-573/11)

(2012/C 25/107)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: JAS Jet Air Service France (JAS) (Francija)
(zastopnik: T. Gallois, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije z dne 5. avgusta 2011 v zadevi REM 01/2008 razglasi za ničnega v delu, v katerem:

- je bilo odločeno, da ne gre za poseben položaj, in

- je bila zavrnjena zahteva za povračilo uvozne dajatve v znesku 1 001 778,20 EUR, ki jo je vložila družba JAS JET AIR SERVICE 24. januarja 2008;

- se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, ker naj bi se Komisija oprla na hipotetične razloge.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe, ker naj Komisija od nacionalnih upravnih organov ne bi zahtevala, naj predložijo izvornike ali kopije carinskih deklaracij, na katere se nanaša zahteva za povračilo, čeprav naj bi ti dokumenti dokazovali, da je bil opravljen fizični pregled.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da je bil spis nepravilno obravnavan, ker je bilo dokazno breme obrnjeno, saj naj bi Komisija na podlagi trditve nacionalnega upravnega organa, da so zadevne carinske deklaracije izginile, ugotovila, da dokaz, da je carinska uprava fizično pregledala blago, ne bo predložen. Tožeča stranka navaja, da Komisija te napake, ki jo je storil nacionalni organ, ne more obrniti v njeno škodo.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 239 carinskega zakonika Skupnosti⁽¹⁾, ker naj bi Komisija zožila področje uporabe pojma „poseben položaj“.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na dejanske napake in na očitne napake pri presoji, ker naj bi Komisija ugotovila, da ni podan „poseben položaj“ v smislu člena 239 carinskega zakonika Skupnosti, čeprav naj bi bila tožeča stranka v enakem položaju kot nizozemska družba, ki je bila kot carinski posrednik v položaju, za katerega je Komisija presodila, da gre za „poseben primer“.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307).